

DJETETOVA DUŠA

Iz perspektive obiteljske terapije
Od Manfreda Hanglbergera

1. Dijete ima već prije rođenja udio u majčinom tjelesnom i duševnom životu: ono osjeća u majčinoj utrobi sva njena tjelesna i duševna raspoloženja: kucanje srca, strah, napetost, opuštenost, tugu, ljutnju, stres, želje

2. Dijete nije u stanju prije- i kratko vrijeme nakon rođenja razlikovati između su-osjećanja i vlatitih osjećaja. Ono je duhovno sjedinjeno s majkom. Stoga mogu majčini osjećaji moćnije djelovati u dječjoj duši, nego njegovi vlastiti. Dakle, dječja duša je u velikoj mjeri obuzeta majčinim osjećajima.

3. Dijete je dio majčine i očeve duše. Tjelesna veza između oca i majke stvara jedan zajednički duhovni prostor, koji dijete doživljava kao svoj vlastiti. I stoga dijete može duhovne doživljaje obaju roditelja doživljavati kao svoje vlastite.

4. Dijete najsnažnije doživljava duhovne energije, koje roditelji potiskuju, gutaju, ne izražavaju, ne prihvaćaju ili ih ne mogu podnijeti. Isti su pohranjeni u tjelesno-duhovnom pamćenju i tamo žive.

Duša djeteta tako postaje utočište njihovih zatomljenih osjećaja:

- zatomljenih događaja i osjećaja iz aktualne životne situacije
- zatomljenih događaja i osjećaja iz prošlosti (npr. iz njihovog djetinjstva)

5. Malo dijete živi u velikoj mjeri nesvjesno u toj tjelesno-duhovnoj percepciji, pri čemu kao jedinka jako osjetljivo reagira na odnos među roditeljima.

Dijete je duhovni spoj svojih roditelja: kroz njega struji ono, što roditelje međusobno povezuje ili ih s druge strane opterećuje. Ono osjeća, što roditelji rade jedno drugome, a i što su doživjeli u svom djetinjstvu.

6. Dijete tako predstavlja najosjetljiviji dio roditeljske duše, ono se ne može kontrolirati, niti svoje tijelo podrediti volji: kroz dijete može roditeljski neiživljeni duhovni život izbiti na površinu; dijete postaje „duhovnom rodnicom“ za zatomljene i zaboravljene duhovne doživljaje roditelja.

7. Duša (unutarnji svijet misli i osjećaja) želi doći na svijet; unutarnji svijet želi se izraziti u vanjskom svijetu; duhovno-duševno želi poprimiti materijalni oblik;

U djetetu se ono odbačeno, zatomljeno, ponižavajuće i neiživljeno od roditelja pokušava probiti na površinu, u stvarnost.

8. Kad se dijete rodi, traje još dugo, dok se njegova duša ne rodi.

Duhovno rođenje je doživotni proces, na kojeg utječu fundamentalne duhovne potrebe:

- (1) Smjeti pripadati, biti prihvaćen (ali ne kao vlasništvo)
- (2) biti prihvaćen: prvo izvana, kasnije sve više duhovno (kroz zanimanje i susjećanje)
- (3) smjeti se razlikovati, smjeti biti drugačiji (također u odnosu na roditelje), smjeti biti originalan
- (4) Smjeti se pokazati: izraziti svoje osjećaje, želje i misli.
- (5) biti poštivan u svojoj originalnosti i svojoj različitosti (osjećati se ugodno i prihvaćeno od roditelja); moći poštivati roditelje

9. Dijete doživljava svijet i ljude ekstremno subjektivno:

To znači, da sve događaje doživljava osobno (od premoći do prepuštanja):

- čime sam doprinijela da su se roditelji rastavili

- čime sam doprinijela, da mama ima tako malo vremena za mene

Dijete dobiva teški osjećaj inferiornosti i bijesa kad ih roditelji zapostavljaju, kad se rastavljaju, kad jedan od roditelja umre, kad ga se duhovno ili tjelesno zloupotrebljava, kad

10. Pored osjećaja inferiornosti i bijesa, u teškim slučajevima i duhovnim opterećenjima mogu također nastati: strah, nepovjerenje prema sebi samome i prema drugima, blokada u djelovanju, blokada u odlučivanju, hiperaktivnost, sram, pretjerano prilagođavanje, osjećaj inferiornosti ... jer dijete ne može prepoznati uzroke za svoje duševne boli i za sve što misli da je prouzročilo vlastitim djelovanjem.

11. Dijete je vrlo osjetljivo na nepravdu, izopćavanje ili ponižavanje kroz roditeljske misli ili ponašanje, ali i za zaboravljene i izopćene osobe, koje pripadaju obitelji. Dijete (kao i odrasli) nosi cijeli obiteljski sistem u sebi i u cijelom tom sistemu igra jednu vrlo važnu ulogu.

12. Dijete vjeruje u poštenje, povjerenje, razumijevanje i respekt među članovima obitelji. (ono preuzima na sebe eventualnu mržnju roditelja u odnosu na neku drugu osobu) Ono se zauzima, među ostalim, za isključene, zaboravljene i omržene, za žrtvene janjce u obitelji, gdje otvara svoju dušu toj osobi i tako preuzima njegovu energiju, njegove probleme i karakterne crte):

To vodi nesvjesnoj identifikaciji (oživljavanje te osobe kroz imitaciju, odnosno kroz nesvjesnu ljubav.

Također ako otac ili majka mrzi ili čak ne poznaje vlastitoga oca ili majku, dijete i tada osjeća opterećenje, jer ono želi sve ljubiti (da svi pripadaju tom sistemu)

13. Dijete vjeruje roditeljima:

Ponižavanje djeteta od strane roditelja utječe na samoponižavanje kod samog djeteta:

„Od tebe nikad ništa“ – takve izjave djeluju kao kletva. Nesvjesna ljubav djeteta prema roditeljima djeluje po principu: vi ste u pravu!

Posljedice tih izreka mogu kod djeteta kasnije uzrokovati: neuspjeh, razne blokade, samokažnjavanje, osjećaj manje vrijednosti.

14. Dijete UVIJEK voli svoje roditelje, do krajnje požrtvornosti.

Problematično ponašanje je često nesvjestan pokušaj djeteta da roditelje navede na put ozdravljenja

Što je više neriješenih duhovnih problema u roditeljima, to je veća opasnost da se dijete „odrekne“ rađanja svoga vlastioga JA, a u cilju da „pomogne“ roditeljima.

15. Dijete nosi u sebi mustru partnerskog odnosa među roditeljima:

Partnerstvo (smjeti biti original za sebe, biti poštivan) ili vladavina (pametovanje, ponižavanje, posjedovanje)

Moguće posljedice: nastanak ovisnosti kod djeteta zbog slijepe ljubavi prema poniženom roditelju. Kod slučaja ovisnosti se treba obratiti pozornost na nesvjesnu ljubav i solidarnost s poniženim roditeljem.

16. Neobično ponašanje kod djece je često simptom za otkrivanje nečeg važnog:

Npr. Da jednom od roditelja još nije uspjelo prihvatiti svoju životnu priču.

Ili kada jedan od roditelja još nije uspio oprostiti se od nekog bližnjeg tko je preminuo, niti je prihvatio njegov odlazak.

17. Djeca trebaju još kao bebe učiti razlikovati „unutarnje dijete“ od roditelja

Roditelji su često u opasnosti da svoje duhovne rane iz svog djetinjstva reflektiraju na svoje novorođeno dijete, pri čemu zamjenjuju vlastito djetinjstvo s novorođenim djetetom, te pri tom ne respektiraju njegovu originalnost i različitost.

Djeca su često projekcija bolnog djetinjstva svojih roditelja.

Stoga roditelji, izmirujući se sa svojom prošlošću, mogu rasteretiti svoje novorođeno dijete.

18. Dijete dolazi u jedan svijet, koji procjenjuje ili djelomično i zabranjuje pokazivanje osjećaja: Tako djeca upadaju u duhovno-bezizlazna stanja, gdje vjeruju da se moraju skrivati; počinju sebe sami odbacivati, doživljavaju unutarnju podvojenost.

Ali: svi osjećaji su „organi naše duše“; oni sadrže razne poruke i energije, i žele biti ozbiljno shvaćeni i prihvaćeni.

19. Dijete dolazi u jedan svijet, u kojem je preopterećeno i u kojem će biti povrijeđeno: Obrada djetinjstva od strane kasnije odrasle osobe je prirodna duhovna „zadaca“.

20. Dijete obožava svoje roditelje. Ali „perfektni“ roditelje ne podnosi.

Od roditelja se traži iskrenost i samokritika, realistično gledanje na vlastite svijetle- i tamne strane: duhovno zreo čovjek ima zdrav odnos prema svojoj vlastitoj gluposti i spreman je uvijek iznova učiti nešto novo.

21. Dijete želi tjelesno i duhovno biti prihvaćeno i od majke i od oca, želi doživjeti da se oboje zanimaju za njega i za sve što se oko njega događa.

22. Djeca pate kad se baka ili djed svojim savjetima miješaju u obiteljske odnose, ili kad majka npr. Više komunicira s vlastitim roditeljima, nego sa svojim suprugom. Kada djeca svojim vlastitim roditeljima u pravo vrijeme uspiju kazati NE, tada njihovo dijete može razviti zdravu „duhovnu kožu“

23. Svako dijete želi postati original, ali nikako zamjena za neko drugo dijete, niti flaster utjehe za duhovne rane svojih roditelja, a niti zamjena za nešto, što mama ili tata nisu imali u svom djetinjstvu ili nisu uspjeli sami ostvariti.

Prevela: Paula Marcinko

LINK: <https://hanglberger-manfred.de/seele-des-kindes-kroatisch.htm>

[Više tekstova na hrvatskom jeziku >>>](#)

Veza za dijeljenje: <https://hanglberger-manfred.de/seele-k.htm>

HOME